

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.



I Fyrra Församlingen födde 2 barn: Wigde Mästaren, Johan Hinrich Kluge och Jungfru, Elisabeth Dymke: Döde Sördelmästaren Bergs hustru, Anna Margareta Knappe.

I Kronhus = Församlingen födde 2 barn: Wigde Handlangaren, Christian Möller och Pigan, Catharina Holm: Döde 2 Soldater, af Skäckeber, och 4 barn, af toppor, swulnad och slag.

Rundgörelser.

Eil underrättelse för dem, som äro hågade at deltaga uti det af Hans Kongl. Maj:it, under den 7 sifflodne Julii, allernådigt privilegierade Ostindiska Compagniets fond, lemnas här med, at bemänte Compagniets Subscriptionsböcker warda öpnade här i Staden den 20 i denne månad, uti General-Majorens och Mid-darens af Kongl. Swårds-Orden, Herr Fabian Löwens rum, en trappa up, i Handelsmannens, Herr Johan Cahmans hus, wid Hamne-gatan.

Uti Herr Christian Urswidssons hamn i Masthugget, kan ännu erhållas et parti Franste salt, emot 11 Daler Silfvermynt tunnan, hwar på åfwen assignation bekommes wid Contoiret i Staden, då penningar betala, för så mycket som åstundas.

Et par sköna jagt-hundar äro til salu på Liby.

* * * *

Göttebergsska Magasinet.

Lördagen, den 23 October 1762.

Fortfättning af drömen.

Jag san många nyheter i den boken, som gånstka mycket förnöjde mig; men de föllo strax i förgåtenhet. Orsaken war, at en hop förnämme personer fördes under bewakning igenom förmalet, til et annat rum; hwaraf tankarne hos mig spriddes. Jag fölgde efter Herrskapet, och kom in uti en prägtig sal.

Bestört öfwer rumets härlighet, förwånades jag dock än mer, öfwer den hederliga samlingen, som upfylte det samma. Råträdhigeten satt på en kostelig thron. I högra handen hölt hon en wigtskål, hwaruti hon med största noghet wågde alt, hwad som bragtes för hånne; och i wenstra handen et draget swård, eller en sinnebild af sin goda werksällighet.

På hånnes högra sida satt en Minos, en Lycurgus, en Solon, och andre store män, namns kunnige för deras öfwerwinneliga råträdhighet. Jag såg åfwen med särdeles nöje, somlige af

B y

nu

nu warande Regenter och höge Ambetsmän; sita på hånnes wenstra sida, som hade alla sina ögon med största upmärksamhet fäste på gudinnan, och på de stora efterdömen, som kyste des fotspor. En Lagbok låg framför hånne, hwar efter fångarne, som jag nämnt ofwartil, skulle offentligen ransakas och dömas.

En del woro anlagade för förräderi, andre hade förslösat Kronans inkomster, riktat sine anhörige, och utarmat nationen: somlige hade swikligen inkråttat steras egendomar, sått et stycke på rätwisan, undertryckt ofkyldige, och undergräfwet sine medborgares fri- och rättigheter. Desse sednares hustru woro äfwen framdragne för domstolen, och nödgades, at återleswerera juweler, guld och andra dyrbara saker, hwar före de gripet männen an, och tyranniserat på deras samweten.

Under ransakningen framlades en böneskrift, angående någre fattige fångar, som woro dömda til döden. En hade stulet gamla kläder, at därmed skyla sin kropp; och en annan brödd, at släcka sin hunger, m. m. Allesamman erkände sina brott, och anhöllo om någre dagars upskåf. Sedan man pröfwat deras domare, syntes tydeligen, at åtskillige af dem woro nu sjelfwe anlagade för större brott: en gynnande omständighet för de förre, hwilke blefwo på stunden frigifne, med wilkor at hädanefter bättra sit leswerne; men de senare dömdes til döden ide föraras ställe.

Här

Härpå lemnade jag detta prägtiga palats, i tanke at kundgöra en så lyckelig ändring hos mine wänner; men jag kom näppligen utom porten, innan jag blef warse en oräknelig hop folk omkring en stor eld. I början förklarade jag detta för et glädje-teken; men när jag kom något närmare, san jag, at elden bestod endast af sådane böcker och skrifter, som woro af Regeringens dömda at brännas. De som werkfåtte dömen, upläste titelen på hwar bok för folket. Ibland andre woro några Romaner, en hop Astrologiska, Chymiska och Metaphysiska luntor, samt en otalig hop strids-skrifter, rörande Stats-saker och rättegångar; hwilka sednare förorsakade en fäselig låga.

Den öfriga delen af min dröm war något besynnerlig. Jag såg förnäme Herrar, klädde i sammet, styra plogen, och twärtom ringa personer, klädde i får-skin, åka i förgylde wagnar, med 3 eller 4 drängar bak på. Jag kom omsider uti en kyrka, och såg med förundran en Officier prädika i sin fulla rustning. Emot des stickelighet war intet at påminna; men om detta röade mig, blef jag ej mindre bestört, at se en Andelig man med kappa och frage sita til häft, och anföra et Regimente Dragoner.

Mig fattas ord, at beskrifwa alla de ändringar, jag san. Somlige rike woro blifne fattige, och twärtom fattige rike: en del woro uphögde til magt och myndighet, som suckat hittils under twång och föragt; andre woro förändrade

de til de uflaste i samhället, som herkast förut nästan med envalde. Jag skändes för wårt eget slägte, och ångslade mig öfwer de dödelige; när jag såg, huru mycken skada den ene den andre tillsog; huru mången arbetat på sine närmasstes förtryck, huru en del lefwat i samhällets lifasom för at ödelägga det samma; forteligen huru afundsanden regerat hela werket. Swär om, när jag såg mine nyare människjowänner, några goda och sagtnodiga själar, fulla af en ädel lystnad, at tjena almånheten, och hjälpsame emot alla människjor, så kunde jag näppeligen tro, at de woro af samma slägte. Nej! de syntes ånglar emot hwarandre, rörde af ädelmodig drift at göra godt.

Efter hemkomsten fan jag öfwenledes fulmagt ifrån min Käysarinna för mig til en wigrigare flykta, än blygsamheten tillåter mig at nämna. Mine wänner hedrade mig med sina lyckönsningar, då en bullersam wäktare beröfwade mig min inbillade gjorda lycka.

Jag behöfwer ej nämna för Läsaren, at när jag waknade, fan jag mig uti en hel annan werld, än den jag frögdade mig öfwer i sömnen; och hwad som wårre är, i en astagande werld, hwilken gifwer oss söga hopp om förbättring, innan hon går aldeles under. Jag kunde där före ej finna någon tröst, utan at wända mine tankar til den tilkommande werlden, hwarest en och hwar blifwer belönt efter förtjenst.

H. D. = =.
Hwad

Hwad nytt i Staden?

Korta Stadsnyheter.

Göteborgske Wexel-coursen.

Onsdagen, den 20 October.

London	- -	119	- -	Dal. R. mt.
Amsterdam	- -	111	dub. uso	M: k R. mt.
Hamburg	- -	111	- -	M: k R. mt.

Wexel-rytteriet börjar nu blifwa mer och mer ögonstänligt; och misbruket tyranniserar hos en fri Nation öfwermåttan. Arma Swerige! det är icke nog, at dina barn äro blodsgare: nej, de äta nu werkeligen up hwarandra. Göteborg, i förra tiden har du följt; omsider gifwer du Stockholmska efterdomen.

Ankommen är Skepparen Simon Sybes ifrån Åhlborg med barlast.

Utgångne äro Skepparne Martin Allström til Livorno, Jacob Tjalkes, Teunis Jankes och Johannes Annes til Hamburg med sill, Martin Fred. Dumstray, Jöns Wittbaum, Ewen Beyer och Jacob Westerberg til Livorno med järn och Östindiskt gods, Börge Linn til Belfast, Oluf Börgeesson til Irland, Peter Wolin til

Bv 3

Lons

London, och Oluf Westerberg til Hull med järn
och bräder, Anders Åberg til Irland med sill
och järn, Gabe Lofkes til Amsterdam med järn,
beck och Ostindiskt gods.

Helsingör. Den 4 October gingo härige
nom Skepparne Jac. Neimers och Jöns Malm-
ström ifrån Carlshamn til Göteborg med bar-
last, Lars Berlin och Christian Windelbom
ifrån Marstrand til Norköping, Joh. A. Myra
ifrån Kongåls til Stockholm med sill.

**Gravskrift, öfwer Fru Wilhelmina
Ström, född Grubb.**

När quicker blod i ådran löper,
Och werlden är en proppad bo,
Där man för intet någon köper,
Och njuter dem i ostörd ro;
Om döden då sig hastigt wäpnar,
Och talar ur en gruslig ton;
Säg, om du ej för skottet häpnar,
Som mättas just åt din person.

Begynn dörfsör i spåda åren
Ät tänka på din hädanfärd.
Fölg yra någon ej på spåren;
Du är en bättre lycka wård:
Besåst dit hopp om ewig åra,
När dine dagar se sit slut;
Då skal dig döden ej förfära,
Ehuru han ser fastlig ut.

Rom

Rom, fölg mig fram til denna bären,
Ät lära hwad du än ej wet;
En Fru, som dog i bästa åren,
Förtjenar wår upmärksamhet.
Hon tidigt dog, men redan mogen,
Och war beredd, när Hon fick bud:
War salig ren; ty Hon war trogen,
Men fick fulbordan hos sin Gud.

Sit hjerta Hon ej werlden skänkte,
Det hörde Hännes Herre til.
Med undergifwenhet Hon tänkte:
Ske alltid mig, som Herren wil.
I sjukdom Hon på profwet staldes;
Men hölt dock där sin rätta halt,
Och när då äntlig domen såldes;
Så wan Hon genom trona alt.

Gaeck at en dyslik wandel föra;
Din wäg tör åfwen wara kort.
Ståll loppet så; at du får höra,
När du skal gå ur tiden bort:
Kom in, min Brud, du får ej dröga;
Jag har dig här et lugn beredt.
Jag skal dig ewigt här förnöga;
Ty du har mig dit hjerta gett.

B. O. =.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 13
til den 20 dennes födde 3 Gossar och 1 Flickas
barn;

barn: Wigde Artillerie-Majoren, Herr Olof Giers och Köpmans-Erfan, Fru Anna Cassa Kennerds, Bildhuggare-Gesällen, Thomas Upsström samt Anna Wahström, Sjömannen Peter Wolmör, och Pigan, Anna Maria Näsberg, Copparde-Timmermannen, Börge Hagman, och Qwinspersonen, Anna Hising, Båtekarlen, Thore Svensson och Pigan, Kerstin Olofsdotter, Murgesällen, Nils Eriksson Norling och Pigan, Sigrid Wahrenström: Döde Jungfru Cassa Maja Aurelius, af lungsjuka, äfwen Jungfru Annika Berg, af hetsig feber, samt 1 barn af slag.

I Kronhus-Församlingen födde 2 barn: Wigde Kyparen, Hans Danielsson Smitt och Jungfrun, Anna Stina Ofström, Sjömannen, Jon Lundberg och Pigan, Ingrid Pehrsdotter, Handlangaren, Anders Wetterquist och Pigan, Catharina Dorothea Möller, dito Anders Lindström och Pigan, Maria Måfberg, Soldaten, Christian Högman och Pigan, Kerstin Johansdotter: Döde Handlangaren, Hans Behrnberg, af hetsig feber, Soldaterna, Ervåman, Kulling, Käman och Lindhult, af fläckfeber, och 2 barn, af feber och slag.

Kundgörelse.

Hos Lidermannen Bolm äro 2 öfvertäkte trefse-wagnar til köps insatte, och kan om priset accorderas på nämnda ställe.

* * * *

Gotheborgska Magasinet.

Lördagen, den 30 October 1762.

Kundgörelse från et Sällskap.

Å mycket sällskap och omgånge är nödigt hos människan, så illa handlas därwid, då den enas tal antingen förgiftar eller swärtar den andra; och på sådan handelse gör den gånka illa, som squatrar utur sällskapet.

Jag hade den åran nolligen, at wara i et, där man talade mycket om en hop större och mindre fiske-krokar, och hwilke som wore de bäste. Där inburo 2 stycken tjärade linor, den ena gröfre än den andra. Man kom at tala om torst- och cabellou-fångsten; och man gjorde en uträkning, at fiskare från Staden Warberg och Fästningen fånga på en dag för 50 plåtar större och mindre torst, utan at gå långt i sjön, eller behöfwa kostbara anstatter.

Detta är en stor wälgerning, och sålunda et wärdigt ämne för Christina sällskap at tala em.

Man påstod, at denna wakra winsten kunde ökas til 10 dubbel. At på en wecka hemta utur haf

Er

haf